

Arnoud vertelt

Arnoud Groen

Voorwoord

Stel je bent een onbekende Nederlander en wil dat graag zo houden. Dan moet je vooral geen boek schrijven. Je loopt het risico opgemerkt te worden. Met alle gedonder van dien. Nu denkt u wellicht; wonderlijke figuur, die Arnoud Groen, zit een beetje z'n eigen advies niet op te volgen. Geen paniek! Ik heb geruststellend nieuws: geen hond koopt dit boek. En mocht dit per ongeluk toch gebeuren, dan is het hooguit om vervolgens weg te geven aan een jarige kennis of vriend die het daarna keurig in zijn boekenkast plaatst. Dus...mocht u het zojuist ontvangen hebben: gefeliciteerd met uw verjaardag! Geef het vooral een leuk plekje in uw Billy. Mocht u geen boekenkast hebben, dan raad ik u aan om straks even naar de Bruna te gaan voor een nieuwe rol cadeauverpakking. Heeft u alvast een leuk presentje voor de eerstvolgende jarige job.

ANNO DOMINI 2023

In 2023 zal het acht uur journaal beginnen met de fileberichten. Het zal in het begin misschien even wennen zijn, maar het wordt gepresenteerd door een mevrouw van het merk Nintendo. Zij leest dan die snelwegen op waar geen file staat. Direct aansluitend volgt dan het weerbericht. Ook hier zal dan een praktische invalshoek worden gekozen. Alleen die plaatsen waar het onder de 30 graden Celsius is, zullen worden opgesomd. Voor beide blokjes is in totaal 10 seconden ingeruimd. Ruim voldoende dus. Als derde item volgen dan de buitenlandberichten. Ook hier weer een praktische insteek; alleen die landen waar geen oorlog of hongersnood heerst, passeren in vogelvlucht de revue. Daarna een ruim bemeten blok voor de nieuwste ontwikkelingen op economisch gebied, met een standaard verdiepingsuitstap op het gebied van IT. Voorafgaand aan en na afloop van het journaal is een reclameblok van tweemaal een uur ingeruimd.

Voor wat betreft de overige programmering kunt u denken aan voornamelijk natuurdocumentaires. Aangezien Het Russische gas vanaf 2021 op is, is dat werelddeel vervallen tot een woeste vlakte waar iedereen is weggetrokken. Dat levert werkelijk schitterende beelden op van onmetelijke wolven- en berenpopulaties. Gek genoeg zal tegen die tijd Afrika geen natuur meer herbergen, maar als onuitputtelijke leverancier van delfstoffen dienen. Overigens is het continent Afrika dan alweer een kleine tien jaar een Chinese provincie. Ook heel verrassend is dat Zuid-Amerika, toch ooit juist zo bekend vanwege haar uitgebreide natuur, in 2023 niet meer terug te vinden is op de kaart. Dit als gevolg van de stijging van de zeespiegel. Zo heeft de natuur allerlei verrassingen voor ons in petto. In dat kader nog een scoop: het gehele Midden-Oosten is als gevolg van de hitte tot spontane zelfontbranding overgegaan in het jaar 2019. Dus helaas ook daarvandaan geen mooie natuurdocumentaires meer. Hoe

dan ook, ofschoon misschien wat anders dan allemaal verwacht, geen reden tot hangende mondhoeken hoor! Ons staat een uiterst boeiend toekomstbeeld te wachten. Probeer u zich maar eens voor te stellen hoe groot de oceaan dan is.

BOYS AND GIRLS

THE BOYS

Nou, ik ben dus Willem en ik houd van lekker eten. En ook van lekkere vrouwen natuurlijk. Verder ben ik heel avontuurlijk. Ik ben recht voor z'n raap en ik ben op zoek naar jou. Ben jij ook op zoek naar mij?

Hallo, ik zal me even kort voorstellen. Mijn naam is Lodewijk en ik ben achtenveertig jaar. Ik ben nu alweer sinds drie maanden vrijgezel en toe aan een nieuwe relatie. Mijn hobby's zijn reizen en koken. Ik houd van de mooie dingen in het leven. Ik ben financieel onafhankelijk en op zoek naar een maatje. Misschien ben jij dat wel!

Hoi, ik ben Klaas Pieter. Ben jij die leuke, zelfstandige, lieve meid die het alleen-zijn ook zo beu is? Die samen dingen wil delen, het leven bij z'n lurven wil pakken en er vol voor wil gaan? Tussen de veertig en vijftig en nog vol van energie en levenskunst? Ik ben er in ieder geval klaar voor. En als jij wilt reageren; kom maar op!

THE GIRLS

Hallo, ik ben Magda. Trefwoorden: lief, zorgzaam, samen delen, trouw, natuur. Ik ben achtendertig en heb een huwelijk van veertien jaar gehad met een lieve man die vorig jaar, na een lang ziekbed is overleden. Ik merk dat ik toe ben aan een nieuwe relatie. Ik heb drie prachtige meiden van twaalf, negen en zes jaar oud. Ben jij misschien de man die bij ons past?

Hoi, ik ben Margriet. Ik woon in hartje Amsterdam en heb een

heerlijke baan als hoofd HR bij een internationaal werkend Search bureau. Ik ben dol op reizen, festivals en lekker uit eten gaan. Eigenlijk heb ik alles wat een meid als ik zich kan wensen. Alles? Nee, niet alles. Ik mis een maatje, een buddy, een soulmate. Waar blijf je nou?

Ik ben Annelies en wil graag van meet af aan open kaart met je spelen. Ik ben consequent vegetariër en politiek actief in een stadsdeelraad. Ik heb een vol en zinvol leven. Ik ben wars van compromissen en gepassioneerd als het aankomt op de dingen waar het wat mij betreft om gaat. Omdat ik weet dat delen vermenigvuldigen is en alleen zijn soms ook gewoon echt alleen zijn betekent, heb ik besloten dat ik een volgende stap wil zetten in mijn leven. Durf jij die stap met mij aan?

ACHTERAF LEUK

Blunders zijn vooral achteraf leuk. Zo maakte ik gisteren een best wel grappige opmerking over het Burberry damestasje dat een vader van een bij mijn zoon in het voetbalelftal zittend ventje droeg. Staat je lief, dat tasje joh! Is het niet te zwaar? De vader in kwestie keek mij fronsend aan... Het bleek zijn EIGEN tasje te zijn. Ja, daar scoorde ik even geen punten mee langs de lijn, zal ik maar zeggen.

Zo kneep ooit mijn broer tijdens mijn bruiloft na een paar glazen wijn voor de gein in de bil van zijn aanstaande schoonzus. Bleek het de bil van een volkomen andere vrouw te zijn. Excuses en uitleg direct na het incident maakten het eigenlijk allemaal nog vreselijker. Heerlijk toch? Achteraf dan natuurlijk.

Of deze, ook tijdens een bruiloft trouwens. Dezelfde broer stelt zich tijdens de receptie keurig voor aan zijn eigen ex-vrouw... Weliswaar twaalf jaar na hun scheiding. Maar toch.... Lichtelijk pijnlijk. Wel enorm om moeten lachen natuurlijk. Achteraf dan hè?

En, je gelooft het niet, maar ik heb er nog eentje van tijdens een bruiloft. Dit is ook wel gelijk de allerleukste hoor. Zet je schrap. Een vriend van mij ging na een verkering van krap vier maanden trouwen. Dit was blijkbaar de ware. Whatever! De wederzijdse families en vrienden kenden elkaar nagenoeg niet. Nou deed Klaas iets enorm belangrijks in IT en verdiende daar een vermogen mee. Het geheel vond dan ook plaats op een voor die dag afgehuurd landgoed met een heus kasteel en een privé kerk. Sjiem de friemel allemaal! Met alles erop en eran duurde het feest de HELE dag. Niemand kende niemand. Iedereen liep zich dus de hele dag voor te stellen en was twee begroetingen verder natuurlijk alweer vergeten wie wie was, Om deze kwelling door te komen besloot

zo'n beetje iedereen zich tijdens de lunch al stevig te vergrijpen aan de wijn. En, het moet gezegd; uitstekende wijn. Zo'n wijntje waar je ook nog wel een tweede van lust. Tegen de tijd dat het moment was aangebroken voor de kerkelijke inzegening begaf het gezelschap zich vrolijk zingend naar het Godshuis in kwestie. Tijdens het zingen de kerk in, zal ik maar zeggen. Nu was het natuurlijk zo dat mijn vrouw nog even haar toilet moest doen, ten gevolge waarvan wij tweeën zo'n beetje als laatste koppeltje de kerk binnentraden. Nu had mijn vrouw een uiterst mooi wit mantelpakje aan en voor de gelegenheid had zij ook een bijpassend beeldig hoedje op. Omdat wij, zo zei ik reeds, zo'n beetje als laatste paar voorafgaand aan het bruidspaar arriveerden en omdat natuurlijk iedereen achterin de kerk was gaan zitten moesten wij helemaal naar voren lopen. Ach, lieve lezers, u voelt 'm al.... De onbekendheid met het bruidspaar in combinatie met de drank en vul het maar in. Onder luid geklap en gejuich liepen wij door het gangpad. Net nadat wij zaten liep het bruidspaar door het gangpad. In volkomen stilte. Iedereen dacht: wat zijn die mensen laat! Foei.

BIJBAAN BLUES

Ik heb jarenlang op zaterdag in een bakkerij gewerkt. Daar heb ik leren werken. Echt werken. Gewoon veertien uur achter mekaar op je benen staan en in de vochtige hitte honderden broodjes bakken. Doorgaan totdat de klus geklaard is. Dat dus! Nou heeft iedereen wel een verhaal te vertellen over een weekendbijbaantje of een vakantiebaan. Iedereen heeft daar ook op de een of andere manier wel iets van geleerd. Wie was er nou geen vakkenvuller of horecamedewerker? Of wat dacht je de beruchte krantenwijk? En wat heeft hij of zij daar dan van geleerd? Nou vroeg opstaan bijvoorbeeld, of vriendelijk doen tegen onaardige mensen.

Nou heb je ook van die baantjes waar een speciale zin bij hoort. Die raak je je leven niet meer kwijt. Toch maar mooi meegenomen! Gratis geleerd terwijl je dat baantje deed. Stel, je hebt bijvoorbeeld in een slagerij gewerkt. “Mag het ietsje meer zijn”. Of bijvoorbeeld ooit kassière bij Albert Heijn. ‘Heeft u ook een Bonus kaart?’ Of bij de Chinees. “Sambal bij?”. Of de horeca. “Verder nog iets?”

Nou las ik gisteren een artikel waarin werd beschreven hoe schrijnend de crisis kan doorwerken in een mensenleven. Dat schrikbarend veel meisjes en vrouwen toch onder de radar een pornocentje moeten bijverdienen om de eindjes aan elkaar te knopen. Treurig hoor. Doodnormale meisjes en mevrouwen die in hun jeugd een beetje bijverdienen met een doorsnee zaterdagbaantje. Door een rare of nare kronkel in hun leven ongemerkt zomaar in de problemen geraakt en dan nu die wel heel aparte bijbaan. Met in hun achterhoofd nog steeds die diep verankerde zin uit hun ooit zoveel onschuldigere bijbaan. Ik zie dat helemaal voor me:

Janny controleerde nogmaals het zojuist ontvangen geld en kleepte zich weer aan. Terwijl zij haar klant de handdoek aanreikte keek zij hem even nadrukkelijk aan en vroeg: "Heeft het u gesmaakt"?